

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2017. május 31.
(OR. en)

9479/17

Intézményközi referenciaszám:
2016/0363 (COD)

EF 102
ECOFIN 433
DRS 31
CODEC 872

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága / a Tanács
Tárgy:	Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében történő módosításáról (első olvasat) = Elnökségi kompromisszum

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fent említett bizottsági javaslatra vonatkozó, a Coreper elé terjesztendő végleges elnökségi kompromisszumos szöveget.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C [...], [...], [...] o.

(1) A Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) 2015. november 9-én közzétette a teljes veszteségviselő képességre (TLAC) vonatkozó feltételeket tartalmazó dokumentumot („TLAC-standard”), amelyet a G-20-ak 2015 novemberében jóváhagytak. A TLAC-standard célja annak biztosítása, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős bankok (G-SIB, az uniós keretrendszer terminológiájában: globálisan rendszerszinten jelentős intézmények, G-SII) rendelkezzenek az annak biztosításához szükséges veszteségviselő és feltőkésítési képességgel, hogy egy esetleges szanálás során és közvetlenül azt követően a kritikus funkcióik folyamatosan működni tudjanak, és az adófizetők pénze (közpénzek), illetve a pénzügyi stabilitás ne kerüljön veszélybe. A Bizottság a 2015. november 24-i közleményében³ kötelezettséget vállalt arra, hogy – annak érdekében, hogy a TLAC-standard átültetésére a nemzetközileg elfogadott, 2019. évi határidőig sor kerüljön – 2016 vége előtt jogalkotási javaslatot terjeszt elő a témában.

³ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Központi Banknak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A bankunió megvalósítása felé, 2015.11.24., COM(2015) 587 final.

(2) A TLAC-standard uniós átültetése során figyelembe kell venni a meglévő, minden unióbeli intézményre alkalmazandó, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó intézményspecifikus minimumkövetelményeket, amelyeket a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv határoz meg⁴. Mivel a TLAC és az említett minimumkövetelmények célja egyaránt annak biztosítása, hogy az unióbeli intézmények kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, a két követelménynek egy közös keretrendszer egymást kiegészítő elemeit kell képeznie. A Bizottság ezt úgy javasolta a gyakorlatban megvalósítani, hogy a TLAC-standard globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, harmonizált minimumszintjét (a „TLAC-minimumkövetelményt”) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ módosítása vezesse be, a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus többletkövetelményről és a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus követelményről pedig a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶ célzott módosításai rendelkezzenek. Ezen irányelvnek a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozó releváns rendelkezései kiegészítik a fent említett jogszabályok és a 2013/36/EU irányelv vonatkozó rendelkezéseit⁷.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. július 15-i 806/2014/EU rendelete a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(3) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az intézmények kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, amelynek révén gyorsan és zökkenőmentesen, a pénzügyi stabilitásra és az adófizetőkre gyakorolt lehető legkisebb hatás mellett biztosítható a veszteségek fedezése és a feltőkésítés. Ennek érdekében az intézményeknek folyamatosan meg kell felelniük a TLAC-minimumkövetelménynek, amelyet az 575/2013/EU rendelet módosítása ültet majd át az uniós jogba, valamint a 2014/59/EU irányelvben meghatározott, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeknek.

(4) A TLAC-standard, amelyet az 575/2013/EU rendelet módosítása ültet majd át az uniós jogba, előírja, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek – bizonyos kivételekkel – a kielégítési sorrendben a TLAC-nak való megfeleléshez figyelembe nem vehető kötelezettségek mögé sorolt, alárendelt kötelezettségek révén kell megfelelniük a TLAC-minimumkövetelménynek („alárendeltségi követelmény”). A TLAC-standard értelmében az alárendeltségi követelménynek való megfelelést szerződések joghatásai révén („szerződéses alárendelés”), egy adott állam, illetve terület jogszabályai révén („jogszabályban rögzített alárendelés”), vagy pedig meghatározott vállalati struktúra révén („strukturális alárendelés”) kell teljesíteni. Amennyiben ezt a 2014/59/EU irányelv előírja, a hatálya alá tartozó intézményeknek alárendelt kötelezettségek révén kell megfelelniük az intézményspecifikus követelménynek, így minimalizálva annak kockázatát, hogy a hitelezők esetleg arra hivatkozva indítsanak jogi eljárást, hogy a szanálás során elszenvedett veszteségeik meghaladják azt a veszteséget, amelyet rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén szenvedtek volna el („a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv).

(5) Számos tagállam módosította vagy jelenleg módosítja a nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályaiban a fedezetlen, előresorolt kötelezettségek kielégítési sorrendben elfoglalt helyét annak lehetővé tétele érdekében, hogy az intézményeik egyszerűbb módon felelhessenek meg az alárendeltségi követelménynek, és ezáltal a szanálási eljárás is egyszerűbb legyen.

(6) Az eddig elfogadott tagállami szabályok jelentősen eltérnek egymástól. A harmonizált uniós szabályok hiánya bizonytalanságot okoz a kibocsátó intézmények és a befektetők számára egyaránt, továbbá megnehezítheti a hitelezői feltőkésítés alkalmazását a határokon átnyúló jelleggel működő intézmények vonatkozásában. Emellett versenytorzuláshoz is vezethet a belső piacon, mivel az alárendeltségi követelménynek való megfelelésnek az intézmények számára jelentkező költségei, valamint az intézmények által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vásárlásakor a befektetők számára jelentkező költségek jelentősen eltérhetnek az Unió egyes tagállamaiban.

(7) Az Európai Parlament a bankunióról szóló jelentésében felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alapján benyújtott keresetek jogi kockázatának további csökkentése érdekében, a Tanács pedig – a 2016. június 17-i következtetéseiben⁸ – felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a banki hitelezők hierarchiájával kapcsolatos közös megközelítésre vonatkozóan, annak érdekében, hogy szanálás esetén nagyobb mértékű legyen a jogbiztonság.

(8) Fel kell tehát számolni a belső piac működését érintő jelentős akadályokat, el kell kerülni az abból eredő versenytorzulásokat, hogy a banki hitelezők hierarchiájára vonatkozóan nincsenek harmonizált uniós szabályok, valamint meg kell akadályozni, hogy a jövőben ilyen akadályok és torzulások jelentkezzenek. Ebből következően ezen irányelv megfelelő jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek (EUMSZ) az Európai Unió Bírósága állandó ítélkezési gyakorlata szerint értelmezett 114. cikke.

⁸ A Tanács 2016. június 17-i következtetése a bankunió kiteljesítésének ütemtervéről: http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_hu.pdf

(9) Az alárendeltségi követelménynek való megfeleléssel összefüggő költségek, valamint a finanszírozási költségekre gyakorolt kedvezőtlen hatások minimálisra csökkentése érdekében ennek az irányelvnek lehetővé kell tennie, hogy a tagállamok – megfelelő esetben – megtartsák a rendes, fedezetlen, előresorolt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok osztályát, mivel ezek kibocsátása kevésbé költséges az intézmények számára, mint más alárendelt kötelezettségeké. Az intézmények szanálhatóságának javítása érdekében ugyanakkor az irányelvnek elő kell írnia, hogy a tagállamok hozzák létre az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok új osztályát, amelyeknek a kielégítési sorrendben elfoglalt helye a szavatolótőke-instrumentumok és a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumoktól és a járulékos tőkeinstrumentumoktól eltérő egyéb alárendelt kötelezettségek előtt, de az egyéb előresorolt kötelezettségek után kell, hogy legyen. A TLAC-standardban az alárendeltségi követelménynek való megfelelésre vonatkozóan meghatározott egyéb lehetőségek sérelme nélkül lehetővé kell tenni, hogy az intézmények továbbra is szabadon bocsáthassanak ki mind az előresorolt osztályba tartozó, mind az előresorolt, de nem elsőbbségi osztályba tartozó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat, azonban e két osztály közül csak az előresorolt, de nem elsőbbségi osztályba tartozó instrumentumok vehetők figyelembe az alárendeltségi követelménynek való megfelelés szempontjából. Ez lehetővé tenné az intézmények számára, hogy a kevésbé költséges, rendes, előresorolt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat használják fel a működésük finanszírozásához vagy bármely egyéb működési cél megvalósításához, ugyanakkor az alárendeltségi követelménynek való megfelelés mellett juthassanak forráshoz az előresorolt, de nem elsőbbségi osztályba tartozó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátásával. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az egyéb, rendes, fedezetlen kötelezettségek több osztályát hozzák létre, feltéve hogy gondoskodnak arról, hogy kizárólag az előresorolt, de nem elsőbbségi osztályba tartozó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok legyenek figyelembe vehetők az alárendeltségi követelménynek való megfelelés szempontjából.

(10) Annak érdekében, hogy az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok új osztálya megfeleljen a TLAC-standardban leírt és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott leírhatósági, illetve átalakíthatósági kritériumoknak, és ennek révén fokozódjon a jogbiztonság, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezen hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok eredeti szerződéses futamideje legalább egy év legyen, hogy ne legyenek származtatott ügyletek és ne tartalmazzanak beágyazott származtatott ügyleteket, és hogy a kibocsátásukhoz kapcsolódó releváns szerződési dokumentáció kifejezetten utaljon a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt helyükre. Megjegyzendő, hogy azok a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, amelyek kamatozása változó, mivel valamely széleskörűen alkalmazott referencia-kamatlábtól – például az Euribortól vagy a Libortól – függ, pusztán e jellemzőjük miatt nem tekintendők beágyazott származtatott ügyletet tartalmazó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak. Ez az irányelv nem érinthet egyetlen olyan, tagállami jogszabályban rögzített követelményt sem, amely azt írja elő, hogy a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat nyilván kell tartani a kibocsátó cégnyilvántartási bejegyzésében ahhoz, hogy a kötelezettségek megfeleljenek az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok osztályára vonatkozóan ebben az irányelvben előírt feltételeknek.

(11) A befektetői jogbiztonság fokozása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a rendes, előresorolt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és az egyéb rendes, fedezetlen, előresorolt – hitelviszonyt megtestesítő instrumentumnak nem minősülő – kötelezettségek a nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályaik értelmében a kielégítési sorrendben elfoglalt helyüket tekintve megelőzzék az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok új osztályát. A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt is, hogy az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok új osztálya a kielégítési sorrendben elfoglalt helyét tekintve megelőzze a szavatolótőke-instrumentumokat és bármely alárendelt, a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumoktól és a járulékos tőkeinstrumentumoktól eltérő kötelezettséget.

(12) Mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen az uniós helyreállítási és szanálási keretrendszer alkalmazásában a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében alkalmazandó harmonizált szabályok meghatározását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket. Ez az irányelv különösen nem sértheti az alárendeltségi követelménynek való megfelelésre a TLAC-standardban előírt egyéb lehetőségeket.

(13) A 2014/59/EU irányelv ezen irányelvben meghatározott módosításait az ezen irányelv alkalmazásának kezdő napján vagy azt követően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követelésekre kell alkalmazni. A jogbiztonság garantálása és az átállás költségeinek a lehető legalacsonyabb szinten tartása érdekében ugyanakkor a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az intézmények által az említett napot megelőzően kibocsátott minden, még fennálló, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumból származó fedezetlen követelés kielégítési sorrendben elfoglalt helyére a 2016. december 31-én hatályos tagállami jog legyen irányadó. Amennyiben egyes, a 2016. december 31-én hatályos nemzeti jogszabályok már megvalósították azt a célkitűzést, amelynek értelmében az intézményeknek lehetőséget kell adni alárendelt kötelezettségek kibocsátására, előfordulhat, hogy az ezen irányelv alkalmazásának kezdő napját megelőzően kibocsátott, még fennálló, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követelések mindegyike vagy egy része ugyanolyan helyet foglal el a kielégítési sorrendben, mint azok az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, amelyeket ezen irányelv feltételeinek megfelelően bocsátanak ki. Ezen túlmenően a tagállamok 2016. december 31. után és ezen irányelv hatálybalépését megelőzően kiigazítják nemzeti jogszabályaik azon rendelkezéseit, amelyek az e jogszabályok alkalmazásának kezdő napját követően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a rendes fizetésektelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére irányadóak, azzal a céllal, hogy ezáltal megfeleljenek az ezen irányelvben foglalt feltételeknek. Ebben az esetben, kizárólag az ezen új nemzeti jogszabály alkalmazásának kezdő napja előtt kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követelésekre lehetnek továbbra is irányadóak a 2016. december 31-én hatályos tagállami jogszabályok.

(14) Ez az irányelv nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy előírják azt, hogy ezt az irányelvet továbbra is alkalmazni kell, amikor a kibocsátó szervezetek már nem tartoznak az uniós szanálási keretrendszer hatálya alá többek között a hitelezési vagy befektetési üzletáguk harmadik fél részére való elidegenítése miatt.

(15) Ez az irányelv harmonizálja azt, hogy a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követelések a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során milyen helyet foglalnak el a kielégítési sorrendben, ám nem vonatkozik a betétek kielégítési sorrendben elfoglalt helyére a 2014/59/EU irányelv hatályos rendelkezésein túlmenően. Ennek megfelelően ez az irányelv nem érintheti a tagállamoknak a rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó azon nemzeti jogszabályait, amelyek a betéteknek a 2014/59/EU irányelv által nem harmonizált, kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkoznak. A Bizottságnak [*date – 3 years after date of entry into force of this Directive*]-ig felül kell vizsgálnia a 2014/59/EU irányelvnek a fizetéseképtelenségi eljárás során a betétek kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében történő alkalmazását és mérlegelnie kell többek között, hogy szükséges-e az irányelvet ismét módosítani.

1. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosításai

(1) A 2. cikk (1) bekezdésében a 48. pont helyébe a következő szöveg lép:

„48. »hitelviszonyt megtestesítő instrumentum«:

- i. a 63. cikk (1) bekezdése g) és j) pontjának alkalmazásában kötvények és az átruházható követelések más formái, adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentum megszerzésére feljogosító instrumentumok; és
- ii. a 108. cikk alkalmazásában kötvények és az átruházható követelések más formái, valamint adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok.”

(2) A 108. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„108. cikk

A kielégítési sorrendben elfoglalt hely

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályokban:

- a) a kielégítési sorrendben a következők azonos helyet foglaljanak el, és ez előzze meg a nem biztosított hitelezők rendes követeléseinek a kielégítési sorrendben elfoglalt helyét:
 - i. a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások biztosítható betéteinek azon része, amely meghaladja a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében meghatározott kártalanítási összeghatárt;
 - ii. a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások betétei, amelyek biztosíthatóak lennének, ha nem az Unión belül letelepedett intézmények Unión kívüli fióktelepeinél helyezték volna őket el.
- b) a kielégítési sorrendben a következők azonos helyet foglaljanak el, és ez előzze meg az a) pontban meghatározott kielégítési sorrendbeli helyet:
 - i. biztosított betétek;
 - ii. fizetéseképtelenség esetén a biztosított betéttel rendelkező betétesek jogutódjává és kötelezettségeinek viselőjévé váló betétbiztosítási rendszerek.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének a), b), c) és d) pontjában említett szervezetek tekintetében a rendes, fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó nemzeti jogszabályokban a kielégítési sorrendben előbbre sorolják, mint az olyan fedezetlen követeléseket, amelyek a következő feltételeknek megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származnak:
- a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok eredeti szerződéses futamideje legalább egy év;
 - b) nem származtatott ügyletek és nem tartalmazzak beágyazott származtatott ügyleteket; továbbá
 - c) a kibocsátásukhoz kapcsolódó releváns szerződési dokumentáció és adott esetben a tájékoztató kifejezetten utal a kielégítési sorrendben elfoglalt, e bekezdés szerinti alacsonyabb helyükre.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdés a), b) és c) pontjában szereplő feltételeknek eleget tevő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó nemzeti jogszabályok előbbre sorolják a kielégítési sorrendben, mint a 48. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett instrumentumokból származó követeléseket.
- (4) Az (5) és a (6) bekezdés sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó, 2016. december 31-én hatályos nemzeti jogszabályaik hatálya kiterjedjen az 1. cikk (1) bekezdésének a), b), c) és d) pontjában említett szervezetek által a *[insert title of this Directive]*-t a nemzeti jogba átültető intézkedések hatálybalépése előtt kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére.

(5) Ha egy tagállam 2016. december 31-ét követően, de *[insert title of this Directive]* hatálybalépése előtt nemzeti jogszabályt fogadott el a szóban forgó nemzeti jogszabály alkalmazásának kezdő napját követően kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozóan, akkor a (4) bekezdés nem alkalmazandó a szóban forgó nemzeti jogszabály hatálybalépését követően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó követelésekre, amennyiben a nemzeti jogszabály megfelel az alábbiaknak:

- a) a szóban forgó nemzeti jogszabály előírja, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének a), b), c) és d) pontjában említett szervezetek tekintetében a rendes, fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban a kielégítési sorrendben előbbre kell sorolni, mint az olyan fedezetlen követeléseket, amelyek a következő feltételeknek megfelelő hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származnak:
 - i. a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok eredeti szerződéses futamideje legalább egy év;
 - ii. nem származtatott ügyletek és nem tartalmazzak beágyazott származtatott ügyleteket; és
 - iii. a kibocsátásukhoz kapcsolódó releváns szerződési dokumentáció és adott esetben a tájékoztató kifejezetten utal a kielégítési sorrendben elfoglalt, e bekezdés szerinti alacsonyabb helyükre;
- b) a szóban forgó nemzeti jogszabály előírja, hogy az e bekezdés a) pontjában szereplő feltételeknek eleget tevő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban előbbre kell sorolni a kielégítési sorrendben, mint a 48. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett instrumentumokból származó követeléseket.

A *[insert title of this Directive]*-t a nemzeti jogba átültető intézkedések hatálybalépésekor a b) pontban említett, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a kielégítési sorrendben elfoglalt helye megegyezik a (2) bekezdés a), b) és c) pontjában és a (3) bekezdésben említett hellyel.

- (6) Azok a tagállamok, amelyek 2016. december 31. előtt a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó olyan nemzeti jogszabályt fogadtak el, amelynek értelmében az 1. cikk (1) bekezdésének a), b), c) és d) pontjában említett szervezetek által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követelések a kielégítési sorrendben elfoglalt helyüket tekintve két vagy több különböző kategóriára vannak felosztva, vagy amelynek értelmében megváltozott a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a kielégítési sorrendben elfoglalt helye a kielégítési sorrendben azonos helyet elfoglaló minden egyéb rendes, fedezetlen követeléshez képest, előírhatják azt, hogy a rendes, fedezetlen követelések közül a kielégítési sorrendben a legalacsonyabb helyet elfoglaló instrumentumoknak a kielégítési sorrendben elfoglalt helye egyezzen meg a (2) bekezdés a), b) és c) pontjában és a (3) bekezdésben említett hellyel.

2. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok legkésőbb *[18 months from the date of entry into force of this Directive]*-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok a nemzeti jogban való hatálybalépésüktől kezdve alkalmazzák ezeket az intézkedéseket, aminek legkésőbb [18 months from the date of entry into force of this Directive]-ig meg kell történnie.

- (2) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) bekezdésben említett intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2a) A (2) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az ezen irányelv hatálybalépése előtt már hatályban levő tagállami intézkedés összhangban van ezzel az irányelvvel. Ilyen esetben a tagállamok ennek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.
- (3) A tagállamok közlik a Bizottsággal és az Európai Bankhatósággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

2a. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság *[date – 3 years after date of entry into force of this Directive]*-ig felülvizsgálja a 2014/59/EU irányelv 108. cikke (1) bekezdésének alkalmazását. A Bizottság különösen azt mérlegeli, hogy szükség van-e további módosításokra a betétek által a fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt hely tekintetében. A Bizottság erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

3. cikk
Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről

a Tanács részéről

az elnök

az elnök
